

در روزشمار پایان سال و در دل پایتخت، برای علاقه‌مندان به هنرهای تجسمی روزهای خوشی در جریان است چراکه از نمایشگاه طوبای زرین تا ۵۰ عکس از تاریخ شفاهی جنگ برپا است و آماده برای قاب نگاه مخاطب شدن

گالری گردی به وقت بهمن

حسن ختامی از «مرابه نام خطاب کن» تا «خیابان انقلاب»

سمیه دهقان زاده
روزنامه‌نگار

زمستان در بعد شگفت‌انگیز و نسبی زمان در حال گذر است و در دندشتی پایتخت حتی با سرعت بیشتری هم می‌گذرد. در این میان چه چیز بهتر از به تماشای ایستادن هنری از جنس تجسمی در گالری‌های پایتخت. پس بی حرف پیش، این شما و این گلچین نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی که چشم‌هر هنردوست در این عرصه را نوازش می‌کند.

فرهنگستان هنر

نمایشگاه بخش‌های رقابتی (طوبای زرین) و بازار هنر شانزدهمین جشنواره هنرهای تجسمی فجر در فرهنگستان هنر به نشانی خیابان ولیعصر، خیابان طالقانی، خیابان شهید برادران مظفر، شماره ۱۲۵ تا ۳۰ بهمن جاری همه‌روزه از ساعت ۱۰ الی ۲۰ و در روزهای جمعه و ۲۲ بهمن از ساعت ۱۵ تا ۲۰ پذیرای عموم مخاطبان است. در این نمایشگاه، ۸۵۴ اثر در بخش‌های «مسابقه»، «قله‌ها»، «هنرمند محور» و «بازار هنر» از ۶۰۶ هنرمند در مجموعه نگارخانه‌های مؤسسه فرهنگی هنری پژوهشی صبا به نمایش گذاشته شده است.

فرهنگسرای اشراق

به مناسبت ایام دهه فجر، نمایشگاه عکس «خیابان انقلاب» تا ۳۰ بهمن در فرهنگسرای اشراق برگزار می‌شود. در این نمایشگاه، ۵۰ عکس از کتاب «پوسته‌های انقلاب اسلامی» به نمایش گذاشته می‌شود. انتشارات سوره مهر کتاب «پوسته‌های انقلاب اسلامی ایران» با پژوهش محمدرضا توکلی صابری و با مقدمه نورالدین زرین کلک را به چاپ رسانده است. کتاب «پوسته‌های انقلاب اسلامی ایران» بخشی از تاریخ ایران را طی سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۶۴ به نمایش می‌گذارد. این پوسته‌ها، اطلاعات تاریخی، جامعه‌شناختی و هنری زیادی در بردارند. این کتاب شامل ۵۸۶ پوسته‌است که مؤلف از دیوارهای شهر تهران برداشته است. به علاوه پوسته‌هایی که از انجمن گرافیک ایران، مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی و از منابع دیگر تهیه کرده است. این پوسته‌ها برحسب موضوع در چهار دو گروه طبقه‌بندی شده‌اند، سپس این گروه‌ها در زیر سه عنوان کلی روزهای انقلاب اسلامی، شخصیت‌های انقلاب و موضوعات انقلاب در کتاب تنظیم شده‌اند.

گالری خاک

نمایشگاه گروهی «الگوریا» که آثاری از علی اتحاد، مسعود اخوان جم، مجتبی رمزی، گلناز فتحی، شهرام کریمی، هوراد گرچی و بهداد لاهوتی به نمایش گذاشته است، در گالری خاک به آدرس خیابان شریعتی، دوراهی قلهک، خیابان بصیری، کوچه ژیل، شماره یک تا ۳۰ بهمن بجز شنبه‌ها ساعت ۱۶ تا ۲۰ به علاقه‌مندان به هنرهای تجسمی، برقرار است.

گالری در ریشه ۲۹
دومین بخش نمایشگاه ویدیو اینستا بلیشن «مرابه نام خطاب کن» با آثار محمد پرویزی تا ۲۷ بهمن بجز یکشنبه‌ها ساعت ۱۸ تا ۲۲، در گالری ریشه ۲۹ (پلنفرم ریزوم) به نشانی الهیه، خیابان آقابزرگی، روبه روی بانک آینده، جنب بانک خاورمیانه، پلاک ۳۱ به نمایش عموم درمی‌آید.

گالری زیرزمین دستان

نمایشگاه انفرادی ملیکا شفاهی با عنوان «لاله» تا ۶ اسفند جمعه‌ها ساعت ۱۳ تا ۲۰ و سایر روزها ساعت ۱۱ تا ۱۹ در گالری زیرزمین دستان به نشانی خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶ برپاست.

گالری ژاله

نمایشگاه انفرادی «سرزمین تروماهای پلاستیکی تهران» تا ۲۷ بهمن در گالری ژاله واقع در خیابان سمیه، بعد از خیابان مفتوح، بن بست پروانه، پلاک ۴ برقرار است. در بیانیه این نمایشگاه آمده: با توجه به تئوری پلاستیسیته، مغز انسان را می‌توان به عنوان یک واحد پلاستیک تصور کرد. پلاستیک، ماده‌ای است که مقاوم در برابر از شکل افتادن، منعطف در شکل‌پذیری و دارای قابلیت انهدام و انفجار از درون خود نیز هست. این مفهوم به معنای توانایی شکل‌پذیری و تغییر در پاسخ به شرایط مختلف محیطی است و تنها به انعطاف‌پذیری در مقابل شرایط محیطی اشاره نمی‌کند. درک این مفهوم به تمامی نگرش من به دنیای پیرامون را تغییر داده و درهای ذهنم را به فانتزی جدیدی گشود. مغز، که همیشه به عنوان ساختار صلب و ثابت در نظر گرفته می‌شد، اکنون به نظرم نرم و منعطف می‌آید. از این رو، می‌توان به این نتیجه رسید که هر آنچه با مغز در ارتباط است، می‌تواند رفتار پلاستیکی داشته باشد. موقعیت‌های تاریخی، اگر صلبیت خود را حفظ کنند، به زخم‌هایی تکراری و رنج‌آور تبدیل می‌شوند. اما اگر در درون خود منهدم شوند و فرم جدیدی بیابند، به رویدادی معاصر بدل خواهند شد. هر فرد می‌تواند بر اساس تجربیات شخصی اش نگاهی متفاوت به رویدادهای تاریخی داشته باشد. افراد با مغز پلاستیک این قابلیت را دارند که تجربیات گذشته خود را معناپذیرتر کرده و از آنها برای درک درست تاریخ استفاده کنند و تاریخ را به عنوان یک واقعیت پویا و تغییرپذیر بنگرند.

گالری سیحون

نمایشگاه گروهی «وینامین S» تا چهارشنبه ۲ اسفند ۱۴۰۲، در گالری سیحون واقع در خیابان وزرا، کوچه چهارم، شماره ۱۱ برای مخاطبان پابرجاست.

گالری آ

نمایشگاه انفرادی «علی صادقی» تا اول اسفند در گالری آ به نشانی خیابان سنایی، خیابان شاهین (خدری)، پلاک ۱۸، طبقه برقرار است.

به ابد این روند را شاهد هستیم.

زمانی که اقتصاد، محتوا، تولید و عرضه درست شود و شاهد تولیدات مناسب باشیم و از طرفی هم مخاطب با استقبال از تولیدات، هزینه آن را پرداخت کند، مسیر درستی سرراهمان قرار می‌گیرد. البته باید گفت که مشخصاً در مراحل اولیه دولت باید حمایت کند.

مخاطبان شما در سن حساسی هستند. قدری از میانگین سنی مخاطبانان برآیمان بگویید؟

۱۰ درصد از مخاطبانمان دو تا سه سال هستند. حدود ۲۰ درصد از آنها در میانگین سنی سه تا هفت سال یعنی پیش از دبستان قرار دارند اما بخش اعظمی از مخاطبانمان را بین ۷ تا ۱۰ سال تشکیل می‌دهند. همچنین بخش کوچکی از مخاطبانمان بزرگسالان هستند.

هم اکنون چه میزان نشر محتوا دارید و برای آینده چه برنامه‌ای در نظر گرفته‌اید؟

هم اکنون ۵۰۰ هزار دقیقه در دیجیتون محتوا بارگذاری کرده‌ایم. برای سال آینده درنظر داریم ماهانه سه تا پنج هزار دقیقه محتوای جدید خارجی منتشر کنیم. همچنین چند محتوای ایرانی را آماده انتشار داریم که انتشار آن را از چند ماه آینده آغاز خواهیم کرد. این امر همراه با برگزاری پویش و کمپین خواهد بود. محصول جدیدی را پیش رو برای نوجوانان با عنوان کمیک بازی داریم. از آنجا که کار محتوا برای نوجوانان سخت است این محصول کمیک بازی را برای آنها تولید کرده‌ایم که ترکیب محتوا با گیم است که بزودی در سکوی دیجیتون نشر خواهیم داد که امیدواریم از آن استقبال شود. این کمیک بازی یک محصول همراه با خلاقیت بوده که در کل ایران بی نظیر است.

عمده ترین مشکلی که عموماً سکوهای نمایش دارند، چه مواردی است؟

مهمترین دغدغه‌مان تأمین محتوای ایرانی است. دومین دغدغه‌ای که با آن روبه‌رو هستیم رقابت‌های دولتی است. از آنجا که ما بخش خصوصی هستیم و از سال ۹۴ فعالیت خود را آغاز کرده‌ایم، طی این سالها شاهد رویش سکوهای دولتی یا شبه دولتی هستیم که البته بعد از دو سال حذف می‌شوند. البته طی این سال‌ها ما یاد گرفته‌ایم که هیجان زده نباشیم و هیجانی عمل نکنیم. به نظرمی رسد اگر ظرفیتی در کشور وجود دارد بهتر است این ظرفیت در حمایت از بخش خصوصی در قالب صندوق‌های سرمایه‌گذاری قرار بگیرد و در نهایت سکوی نمایشی که موفق است، منفعت آن هم به دولت برسد. دغدغه سوم ما قانونگذاری و تصمیم‌گیری است. به هر حال بخش مهمی از درآمد سکوها مرتبط با شبکه اینترنت و شبکه ملی اطلاعات است. محتوایی که باید روی شبکه ملی ایجاد شود، هر قانونگذاری مستقیم و غیرمستقیم این موضوع را خراب می‌کند. امیدواریم این سه چالش مبنی بر تأمین محتوای ایرانی، رقابت بخش دولتی و قانونگذاری برای صاحبان سکوهای نمایش خانگی حل شود.

